

Instrukcja pielęgnacji terenów zielonych

Wszelkie zabiegi pielęgnacyjne powinny być wykonywane zgodnie ze sztuką ogrodniczą, przez specjalistyczne firmy mające doświadczenie w pracach ogrodniczych i posiadające odpowiednie kwalifikacje i uprawnienia.

Cięcie krzewów dostosować do zaleceń gatunkowych.

Krzewy liściaste przycinać zgodnie ze sztuką, aby uzyskane rośliny były odpowiednio zagęszczone oraz utrzymywały właściwe wymiary i formę.

Pamiętamy o :

- regularnym podlewaniu - raz w tygodniu w okresie od kwietnia do września - w zależności od warunków pogodowych, oraz raz w miesiącu w okresie spoczynku roślin od września do kwietnia – w zależności od warunków pogodowych, zgodnie ze sztuką ogrodniczą

- regularnym odchwaszczaniu - min. raz w miesiącu w okresie wegetacyjnym od marca do października

- regularnym nawożeniu dostosowanym do potrzeb roślin - w drugim roku od posadzenia roślin(nawozami mineralnymi, zalecane jest stosowania długo działających nawozów otoczkowanych)

- wymianie uszkodzonych lub skradzionych roślin i uzupełnianie wypadów - na bieżąco (zgodnie z terminem sadzenia)

- wymianie roślin, które się nie przyjęły, przycięciu złamanych i/lub chorych gałęzi - w razie potrzeby

- oprysku w razie wystąpienia chorób i/lub szkodników - w razie potrzeby, zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 1107/2009 art. 67 z dnia 21 października 2009r. (dz. u. Unii Europejskiej DZ.U.U.E.L.309/1) dotyczący stosowania niektórych środków ochrony roślin

regularnym cięciu formującym, minimum raz do roku w sezonie jesiennym

Wszelkie prace pielęgnacyjne należy prowadzić zgodnie ze sztuką ogrodniczą

ZALECENIA DOTYCZĄCE UTRZYMANIA TERENÓW ZIELENI

W trakcie użytkowania obiektu zaleca się:

- odpady organiczne po przycinaniu roślin, odchwaszczaniu, grabieniu liści należy kompostować i/lub wyrzucać do specjalnych pojemników na odpady biologiczne, zielone;
- podlewanie roślin, poza okresem kluczowym dla przyjmowania się roślin, ograniczyć do niezbędnego minimum; nawadnianie roślin przeprowadzać w porach wczesnoporannych i/lub późnowieczornych, aby zapobiegać nadmiernemu parowaniu wody bezpośrednio po podlaniu roślin; zaleca się gromadzenie wody deszczowej do podlewania roślin;
- pielęgnację roślin prowadzić zgodnie z zasadami sztuki ogrodniczej;

-w przypadku stwierdzenia gniazd ptasich cięcia formujące przeprowadzać poza okresem lęgowym ptaków;

-należy przestrzegać właściwych terminów formowania, cięć sanitarnych, zagęszczających itp dla poszczególnych gatunków roślin; dla krzewów kwitnących przeprowadzać cięcia w terminie zgodnym z wymaganiami poszczególnych gatunków tak, aby rośliny kwitły obficie i ewentualnie powtarzały kwitnienie.

Pielęgnacja roślin

Bukszpan wieczniezielony

Nawożenie

Najwygodniej jest stosować jednorazowo (wiosną) wolno rozkładające się (bezpieczne), wieloskładnikowe nawozy otoczkowane (np. typu Osmocote, Plantacote, Florovit). Działają przez większość sezonu i powoli uwalniają składniki pokarmowe, które przyswajane są przez system korzeniowy roślin. Można stosować także kilka razy w sezonie tradycyjne nawozy posypowe (np. granulowane) lub płynne (rozpuszczalne w wodzie) przeznaczone do roślin zimozielonych lub krzewów ozdobnych.

Cięcie i formowanie

Bukszpany lubią cięcie i dlatego tak często wykorzystywane są do tworzenia różnego rodzaju figur i rzeźb roślinnych, oraz strzyżonych żywopłotów i obwódek rabat. Przeciętnie krzewy przycina się i formuje dwa razy w roku – wczesną wiosną (w marcu lub kwietniu) i w połowie lata, skracając świeże przyrosty o około 1/3 długości.

Okazom starym, zaniedbanym można poprawić kształt przez cięcie późną wiosną, gdy minie niebezpieczeństwo przymrozków. Chodzi o zmobilizowanie rośliny do wypuszczenia nowych pędów, co pozwoli na późniejszą zmianę jej kształtu. Bukszpany tniemy najpóźniej do końca sierpnia, by pędy zdążyły zdrewnieć przed zimą (inaczej łatwiej przemarzną).

Choroby i szkodniki – opryski

Można spotkać się z żerowaniem na liściach bukszpanu mszycy – miodówki bukszpanowej, która żerując wytwarza tzw. rosę miodową i woskowe, białe poskręcane nici. Charakterystyczne są objawy w postaci deformacji liści (zwijają się i zniekształcają – podobnie jak główka kapusty). Aby walczyć z miodówką należy dokładnie obserwować krzewy i już od maja stosować skuteczne środki, np. Mospilan lub gotowe do użycia preparaty w aerozolu.

Brązowe lub innego koloru plamy prowadzące do usychania liści i pędów to zwykle objawy chorób grzybowych – plamistości i zamierania pędów. Takie pędy należy usuwać, a rośliny opryskać jednym ze skutecznych fungicydów, np. uniwersalnym środkiem Topsin lub Biosept. Aby choroby nie powracały, najlepiej zastosować oprysk co najmniej dwa, trzy razy w odstępach kilkunastu dni.

Często wczesną wiosną najmłodsze liście zmieniają kolor na rdzawo-brązowy. Przyczyną może być niska temperatura na przełomie zimy i wiosny lub zimowe wiatry wysuszające tkanki roślin, dlatego najlepiej sadzić bukszpany w miejscach osłoniętych od mroźnych wiatrów.

Od kilku sezonów bukszpany mają w naszym kraju i w Europie nowego wroga, który masowo niszczy krzewy. Jest to szczególnie groźny szkodnik – ćma bukszpanowa (*Cydalima perspectalis*). Gąsienice tego motyla są bardzo żarłocze, żerują na liściach i pędach bukszpanów, tworząc oprzędy wyglądające, jak pajęczyny otaczające całe krzewy. Przy dużej liczebności ćmy, w szybkim czasie (w ciągu jednego sezonu) może dojść do całkowitego zniszczenia krzewu.

Pojedyncze gąsienice można zbierać ręcznie wraz z oprzędami i niszczyć (najlepiej otrząsać je z krzewów na białą włókninę rozłożoną pod krzewem lub wycinać całe zaatakowane pędy). Można ograniczać żerowanie ćmy – stosując bardzo dokładne opryski – środkami do zwalczania gąsienic, np. Calypso, Mospilan lub Decis.

Pielęgnacja trawników

Podlewanie trawnika z rolki

Zanim trawnik zdąży się ukorzenić, należy go regularnie i obficie podlewać: w pierwszym tygodniu przynajmniej raz dziennie, a w późniejszym czasie co 2-3 dni (w zależności od pogody i wilgotności podłoża). Jeśli zaniedbamy tę czynność, możemy doprowadzić do przesuszenia darni. Trawniki zacznie się wybrzuszać i żółknąć, a między płatami powstaną widoczne szczeliny.

Zamiast podlewać murawę często i oszczędnie, lepiej robić to rzadziej, ale obficie. Delikatne zraszanie trawy nie przyniesie pożądanych rezultatów, bo woda zdąży odparować zanim trafi do podłoża i zasili system korzeniowy.

Trawniki należy podlewać o odpowiedniej porze – najlepiej z samego rana lub wieczorem. Ważne, by nie robić tego w godzinach popołudniowych, gdy słońce świeci najmocniej, a na zewnątrz panują największe upały. Jeśli zignorujemy tę zasadę, możemy doprowadzić do poparzenia źdźbeł i uschnięcia trawy.

Ile wody potrzebuje trawnik w pierwszych tygodniach po założeniu? Przyjmuje się, że jednorazowe podlewanie wymaga zużycia ok. 10-15 l na m², a woda powinna przeniknąć na głębokość ok. 10 cm. Aby skontrolować stan podłoża, wystarczy nadepnąć na murawę i zobaczyć, czy woda podsiąka do góry. Jeśli tak – poziom nawodnienia jest wystarczający.

W późniejszym czasie, gdy trawnik zrośnie się z podłożem, możemy podlewać go nieco rzadziej (w miarę potrzeb). Pamiętajmy jednak o regularnym i obfitym nawadnianiu murawy w sezonie letnim, zwłaszcza w okresie intensywnego wzrostu trawy i długotrwałych upałów.

DOKUMENTACJA

Koszenie trawnika z rolki

POWYKONAWCZA

Pierwsze koszenie trawnika z rolki przeprowadzamy po ok. 2-3 tygodniach, gdy źdźbła osiągną ok. 10 cm wysokości. Trawę należy przyciąć delikatnie, czyli na wysokość 6-6,5 cm. W kolejnych tygodniach możemy kosić trawę nieco niżej – na poziomie 4,5-5,5 cm.

Jak często kosić trawę z rolki? Częstotliwość koszenia musi być dostosowana do warunków pogodowych i tempa, w jakim rośnie murawa. Z reguły wystarczy powtarzać zabieg raz na 7-10 dni. Latem, w okresie intensywnego wzrostu trawy, możemy zwiększyć jego częstotliwość do

dwóch razy w tygodniu. Analogicznie, gdy na zewnątrz panuje susza, należy ograniczyć koszenie do minimum.

Przed rozpoczęciem koszenia, upewnijmy się, że noże do kosiarki są równe i wystarczająco ostre. Jeśli użyjemy tępego narzędzia, żdźbła trawy zostaną postrzępione – to zaś psuje wygląd trawnika i zwiększy ryzyko jego przesuszenia.

Ponieważ trawa z rolki jest wyjątkowo gęsta, jej ścięte resztki gromadzą się i zalegają między żywymi żdźbłami. W ten sposób tworzy się filc, czyli zbita warstwa obumarłych traw, która hamuje dopływ tlenu i składników odżywczych do podłoża, osłabiając układ korzeniowy. Aby uniknąć podobnych problemów, stosujemy kosiarkę lub traktor ogrodowy z koszem. Dzięki temu resztki trawy będą zbierane na bieżąco, a my unikniemy ich mozolnego grabienia. Równie dobrze sprawdzi się robot koszący, który pozwala na częste i krótkie koszenie, a tym samym likwiduje problem zalegających w trawniku obumarłych roślin.

Nawożenie trawy z rolki

Proces ukorzenia przebiega szybciej, jeśli – tuż po rozłożeniu rolek – zasiliłyśmy murawę specjalnym nawozem do zakładania trawników. Uwaga! Nawóz sypiemy na już rozłożoną trawę, nigdy pod nią! Pamiętajmy również o jesiennym nawożeniu, które wzmocni trawnik przed nadejściem zimy i zmniejszy ryzyko wystąpienia chorób.

W kolejnych sezonach pielęgnacja trawnika z rolki przebiega tak samo jak pielęgnacja trawnika sianego. Murawa wymaga regularnego nawożenia (najlepiej 3-4 razy do roku), koszenia i nawadniania. W drugim roku po założeniu trawnika możemy przeprowadzić aerację i wertykulację, czyli dwa zabiegi, które pozwalają rozluźnić podłoże, usunąć warstwę filcu i zapewnić lepszy dopływ wody, powietrza i składników odżywczych do systemu korzeniowego. Uwaga! Jeśli pod trawnikiem z rolki została zamontowana siatka na krety, zrezygnujmy z użycia aeratora rurkowego, który może doprowadzić do jej uszkodzenia.